

[Hans Kjær.]

Her rejser jeg det spørgsmål, om formuleringen af § 1, stk. 2, sidste sætning, er tilstrækkelig klar. Efter ordvalget siges der alene, at valutaudvalget skal underrettes hurtigst muligt, men meningen må vel være, at udvalget da også skal godkende det tagne skridt.

Der kan også være grund til at drøfte, om den beføjelse, der i henhold til lovforslaget § 2 gives ministeren til oprettelse af nødvendige administrative organer, ikke klart bør forudsætte godkendelse af folketingets valutaudvalg, ligesom det kan drøftes, om det snarere bør være udvalget angående det civile beredskab.

Disse detaljer vil jeg mene kan finde deres løsning i udvalgsarbejdet, hvor vi som allerede anført kan tilsige vor positive medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Jens Peter Jensen (*Sorø amt*): Den sympati, venstre nærer for dette lovforslag, kan ligge på et meget lille sted. Den højtærede handelsministers intentioner er utvivlsomt de bedst tænkelige; ministeren ønsker med sit lovforslag gennemført et beredskab, så en situation med mangel på nødvendige varer fremkaldt af internationale forhold ikke skal komme bag på os. Vi skal altså med hensyn til lovhjælp og administrationsapparat være parat til hurtig handling vedrørende anvendelse, fordeling og placering af landets varebeholdninger, og beslutninger herom skal kunne træffes efter forhandling med folketingets valutaudvalg. I særlige situationer kan ministeren handle uden først at spørge valutaudvalget, og jeg tror egentlig ikke, at der i stk. 2 ligger den uklarhed, som det ærede medlem hr. Hans Kjær var inde på; der står jo ganske enkelt, at i særlige situationer kan administrationen foretage disse handlinger, og så skal den højtærede minister blot hurtigst muligt underrette udvalget om, hvad han har foretaget.

Det er jo en ren bemyndigelseslov, der her planlægges, og bemyndigelseslove er noget, som folketinget skal være meget forsigtig med at gennemføre. De betyder som regel, at lovgivningsmagten sætter sig selv ud af spillet og overlader indflydelse og ansvar til den udøvende myndighed. Sådan er det også i det foreliggende tilfælde.

Jeg vil da gerne medgive, at den højt-

ærede handelsminister i bemærkningerne til lovforslaget har understreget, at der kun gives hjemmel til at foretage indgreb i tilfælde af varemangel eller truende varemangel, der skyldes internationale forhold. Der vil således ikke kunne foretages indgreb over for en varemangel, der kan opstå som følge af nationale forhold, f. eks. konflikter på arbejdsmarkedet. Endvidere understreges, at der kun er tale om nødvendige varer.

Jeg føler mig alligevel noget utryk ved at give så vidtgående bemyndigelser på et så løst grundlag som truende varemangel. Her kommer man jo ind på et skøn, som det næppe kan være rimeligt sådan uden videre at overlade til administrationen. Den højtærede handelsminister henviser til Mellemøstkrisen, der skabte usikkerhed om Danmarks forsyning med olie og olieprodukter. Må jeg sige, at hvis vi dengang havde haft en lov som den, der her foreslås, så må jeg gå ud fra, at den var blevet benyttet til at gennemføre en rationering, for der var vel det, man kan kalde truende varemangel. Som begivenhederne udviklede sig, ville et sådant indgreb imidlertid have været ganske overflødig, så henvisningen til begivenhederne i sommeren 1967 argumenterer egentlig mere imod en lovgivning af denne art, end den argumenterer for den.

Jeg tør knap afgøre, hvor megen vægt der kan lægges på henvisningen til, at andre lande har en tilsvarende beredskabslovgivning, og at en dansk lovgivning skulle gøre det lettere for Danmark at deltage i eventuelle internationale fordelingsordninger. Men det kan vi jo få nærmere uddybet under det udvalgsarbejde, der skal foregå.

Jeg vil slutte med at sige, at overvejelserne bør være meget grundige, og jeg tør ikke love den højtærede handelsminister, at arbejdet kan gøres færdigt i denne folketingssamling. Men venstre vil på saglig vis deltage i udvalgsarbejdet.

Erik Hansen (*Ålborg amt*): Det er helt klart, at en lovgivning som den, der her er lagt på folketingets arbejdsbord, forekommer mange medlemmer af folketinget som værende noget, der er lidt nyt, og noget, der ikke er særlig behageligt. Det er en bemyndigelseslovgivning, som jo kun har det sigte, at folketinget skal afgive noget af den indflydelse, som det tidligere har haft og lagt